

Dosarul nr. 2ra-1825/19

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central (jud. I. Volcovschi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: D. Fujenco, G. Colev, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Ludmillei Maleru și Societății cu Răspundere Limitată ”Cimișlia Gaz” cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmillei Maleru și SRL ”Cimișlia Gaz” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că începând cu 01 septembrie 2012, Maleru Ludmila ca persoană asigurată, în temeiul cererii depuse și a decizie de stabilire a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, a beneficiat de o indemnizație în mărime de 5 325 de lei lunar, în perioada 01 septembrie 2012-01 septembrie 2015.

Reclamantul a menționat că la indemnizația lunară de creștere a copilului minor s-a format o supraplătă în sumă de 36 456 de lei, în rezultatul abrogării de către SRL ”Cimișlia Gaz” a ordinelor nr. 69-C din 06 martie 2012 și 93-C din 30 martie 2012 cu privire la premiere.

Partea reclamantă a relatat că urmare a abrogării de către SRL „Cimișlia Gaz” a ordinelor nr. 69-C din 06 martie 2012 și 93-C din 30 martie 2012 cu privire la premiere, la 01 iunie 2014 a prezentat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cimișlia declarația Rev-5 de corectare, fiind astfel modificate datele privind achitarea contribuțiilor de asigurări sociale, fiind astfel diminuat venitul mediu lunar care a stat la baza calculării indemnizației pentru îngrijirea copilului de la 19 068 de lei la 7 178 de lei, respectiv cuantumul indemnizației a fost diminuat de la 5 325 de lei lunar la 2 153,4 lei lunar.

Reclamantul a specificat că prin decizia nr. 2014/29/6405 indemnizația a fost recalculată la suma de 2 153,4 lei lunar începând cu data stabilirii.

Astfel în scopul reținerii supraplății Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cimișlia a emis la 01 iulie 2014 decizia nr. 2014/29/1/7151 de suspendare a plății indemnizației.

Totodată, reclamantul a mai invocat că în perioada 01 iulie 2014 - 01 septembrie 2015, a fost reținută lunar suma de 2 153,40 lei, în total suma de 30 147,60 de lei.

A menționat că Maleru Ludmila a contestat în instanța de contencios administrativ ordinul nr. 180-p din 04 octombrie 2013 emis de SRL „Cimișlia Gaz”, prin care a fost dispusă anularea ordinelor cu privire la premierea sa și decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cimișlia din 01 iulie 2014 decizia nr. 2014/29/1/7151 de suspendare a plății indemnizației pentru creșterea copilului.

Prin hotărârea din 23 februarie 2016 a Judecătoriei Cimișlia, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca tardivă. Prin decizia din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Maleru Ludmila, casată hotărârea din 23 februarie 2016 a Judecătoriei Cimișlia și pronunțată o nouă hotărâre privind repunerea în termenul de contestare a ordinului, fiind respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Maleru Ludmila împotriva SRL „Cimișlia Gaz” ca fiind neîntemeiată. Prin încheierea din 14 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Maleru Ludmila împotriva deciziei din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat inadmisibil.

Totodată, reclamantul a mai invocat că prin hotărârea din 01 februarie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, menținută prin decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Comrat cererea de chemare depusă de Maleru Ludmila împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei nr. 2014/29/1/7151 din 01 iulie 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Maleru Ludmila în beneficiul său a sumei de 6 456 lei.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Ludmilei Maleru și SRL „Cimișlia Gaz” cu privire la încasarea sumei a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a reținut că termenul de prescripție extinctivă a fost cerut de persoana în a cărei favoare a curs prescripția, la caz atât de Maleru Ludmila cât și de SRL „Cimișlia Gaz” de la care reclamantul Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat să fie încasată datoria.

De asemenea instanței de apel nu i-au fost prezentate probe de Casa Națională de Asigurări Sociale, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte în instanța de fond și care ar fi de natură să contrazică concluziile expuse în hotărârea contestată.

Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale, precum că termenul de prescripție urma a fi calculat de la data de 27 aprilie 2017.

La 22 iulie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 5, vol.-II), Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat și apreciat în mod eronat legea, normele dreptului procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la data de 06 iunie 2019.

Astfel, recursul declarat la data de 22 iulie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 5, vol.-II), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat